

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/77/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117206933
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8117206933.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: 1) Z. C., T.. XX.XX.XXXX, H. D. XX, XXX XX Š. H., 2) I. C., T.. XX.XX.XXXX, H. D. XX, XXX XX Š. H., zastúpená: Občianske združenie Centrum správnej pomoci Galanta, IČO: 51412802, so sídlom Staničná 10, 925 92 Galanta, zastúpená predsedom občianskeho združenia Mgr. Kristína Ulmanová rod. Brčíková proti žalovaným: 1) Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31320155, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, právne zastúpený: ČERNEJOVÁ & HRBEK s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava 2) Aukčný Dom, s.r.o., IČO: 36253073, so sídlom Pribinova 462/84, 920 01 Hlohovec, o určenie neplatnosti zmluvy a iné, takto

rozhodol:

I. Žalobu v časti o určenie neplatnosti zmluvy s názvom ZMLUVA O POSKYTNUTÍ ÚVERU „HypoPôžička“ č. O. XXXXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX z a m i e t a.

II. U r č u j e, že úver poskytnutý na základe zmluvy s názvom ZMLUVA O POSKYTNUTÍ ÚVERU „HypoPôžička“ č. O. XXXXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX je bez úrokov a bez poplatkov.

III. Žalobu v časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky o okamžitej splatnosti záväzku z a m i e t a.

IV. U r č u j e, že vyhlásenie splatnosti úveru zo dňa 06.09.2015 vykonané Consumer Finance Holding a.s. je neplatným právnym úkonom.

V. U r č u j e, že oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 16.02.2017 vydané žalovaným v 2. rade je neplatným právnym úkonom.

VI. Žalobu v časti o určenie neplatnosti znaleckého posudku Ing. Zdenka Weissa z a m i e t a.

VII. Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom 1. a 2. ako oprávneným spoločne a nerozdielne sumu 444,50 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

VIII. U r č u j e, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v zmluve s názvom ZMLUVA O POSKYTNUTÍ ÚVERU „HypoPôžička“ č. O. XXXXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX v znení:

„Čiastka B úveru vo výške 444,50 € bude prevedená na účet Consumer Finance Holding a.s. na účel úhrady výdavkov - nákladov CFH súvisiacich s poskytnutím úveru vynaložených na tento účel CFH“

je pre svoju neprijateľnosť n e p l a t n á.

IX. Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom ako oprávneným spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

X. Žalovaný v 2. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom ako oprávneným spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

XI. Žalobcovia s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému v 1. rade v konaní
O o zaplatenie sumy 4 415,10 €,
O o určenie neplatnosti zmluvy o poskytnutí úveru,
O o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky o okamžitej splatnosti záväzku,
O o určenie neplatnosti znaleckého posudku

náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

o d ō v o d n e n i e :

1. Návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 14.03.2017 sa žalobcovia domáhali nasledujúceho:

1. Súd určuje, že ZMLUVA O POSKYTNUTÍ ÚVERU „HYPOPOŽIČKA“ č. O. XXXXXX-XX zo dňa 28.6.2010 uzavretá medzi žalobcami a žalovaným I./ je absolútne neplatná.
2. Súd určuje, že úver zo dňa 28.6.2010, ktorý poskytol žalovaný I./, je bezúročný a bez poplatkov.
3. Súd určuje, že Žalovaným I./ použitá okamžitá splatnosť záväzkov - neprimerane vysoká sankcia spojená s neplnením záväzkov, je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4) písm. k/.
4. Súd určuje, že právne úkony záložného veriteľa Všeobecná úverová banka, a. s. smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. F. XXXXXX-XX sú neplatné.
5. Súd určuje, že právne úkony dražobníka Aukčný Dom, s. r. o. smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby nehnuteľností: zapísané na LV č. XXX katastrálneho územia D., B. D., B. C. - parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, parcelné číslo XXX/X - stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXX, vo vlastníctve: Z. C., T.. XX.XX.XXXX Z. I. C., M.. I., T.. X.X.XXXX, obaja trvalé bytom D. XX, okres Prešov, Slovenská republika, v 1/1. a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, Katastrálneho územia D., obec D., okres C. - parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, parcelné Č. XXX/X - stavba - rodinný dom so súpisným č. XX, parcela registra „C“ č. XXX vo výmere XXXX m2 - záhrady, parcela registra „C“ č. XXX/X vo výmere XXX m2 - zastavané plochy a nádvoria, parcela registra „C“ č. XXX/ X vo výmere XXX m2 - zastavané plochy a nádvoria, parcela registra „C“ č. XXX/X vo výmere XXX m2 - zastavané plochy a nádvoria. Vo vlastníctve: I. C., M.. I., T.. X.X.XXXX, trvalé bytom D. XX, SR, v1/1, sú neplatné.
6. Žalovaný I./ je povinný zaplatiť sumu 4.415,1 € z titulu bezdôvodného obohatenia na spoločný účet žalobcov I./II. č.: G. XXXX XXXX XXXX XXXXXXXXX.
7. Žalovaný III./ je povinný zaplatiť žalobcom 444,5 € z titulu bezdôvodného obohatenia na spoločný účet žalobcov I./, II./ č.: G. XXXX XXXX XXXX XXXXXXXXX.
8. Žalovaní I./, II./ a III./ sú povinní zaplatiť nerozdielne trovy konania do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Na základe výzvy súdu za účelom upresnenia petitu žaloby, žalobcovia k uvedenému pristúpili a výsledkom toho bolo uznesenie, ktorým súd túto zmenu resp. upresnenie jednotlivých petitov žaloby pripustil.

2.1. Žalobcovia sa teda po zmene domáhali nasledujúceho:

„I. Súd určuje, že ZMLUVA O POSKYTNUTÍ ÚVERU „HYPOPOŽIČKA“ č. O. XXXXXX-XX zo dňa XX.X.XXXX uzavretá medzi žalobcami a žalovaným I./ je absolútne neplatná.

II. Súd určuje, že úver zo dňa 28.6.2010, ktorý poskytol žalovaný I./, je bezúročný a bez poplatkov

III. Súd určuje, že Žalovaným I./ použitá okamžitá splatnosť záväzkov - neprimerane vysoká sankcia spojená s neplnením záväzkov, je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4) písm. k).

IV. Súd určuje, že právne úkony záložného veriteľa Všeobecná úverová banka, a. s. smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. Z XXXXXX-XX, t. j. na základe Vyhlásenia splatnosti zo dňa 09.06.2015, sú neplatné.

V. Súd určuje, že právne úkony dražobníka Aukčný Dom, s. r. o. smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby nehnuteľností: zapísané na LV č. XXX katastrálneho územia D., B. D., B. C. - parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, parcelné číslo XXX/X - stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXX, vo vlastníctve: Z. C., T. XX.XX.XXXX Z. I. C., M. I., T. X.X.XXXX, obaja trvale bytom D. XX, okres C., Slovenská republika, v 1/1 a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, katastrálneho územia D., obec D., okres C. - parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, parcelné č. XXX/X - stavba - rodinný dom so súpisným č. XX, parcela registra „C“ č. XXX vo výmere XXXX m² - záhrady, parcela registra „C“ č. XXX/X vo výmere XXX m² - zastavané plochy a nádvoría, parcela registra „C“ č. XXX/X vo výmere XXX m² - zastavané plochy a nádvoría, parcela registra „C“ č. XXX/X vo výmere XXX m² - zastavané plochy a nádvoría vo vlastníctve: I. C., M. I., T. X.X.XXXX, trvale bytom D. XX, SR, v 1/1, t. j. Oznámenie o začatí výkonu záložného práva a znalecký posudok vypracovaný Ing. Zdenkom Weissom na objednávku dražobníka, sú neplatné.

VI. Žalovaný v 1./ rade ako právny nástupca žalovaného v 3./ rade je povinný zaplatiť žalobcom 444,50 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia.

VII. Žalovaný I./ a II./ sú povinní zaplatiť nerozdielne trovy konania do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

Konanie v časti o povinnosti zaplatiť sumu 4.415,10 Eur titulom bezdôvodného obohatenia žalovaným I./ zastavuje.

3. Na pojednávaní žalobcovia upresnili ešte aj takto pripustený petitu návrhu, a to tak, že petit IV. smeruje k tomu, aby súd určil, že vyhlásenie splatnosti úveru zo dňa 06.09.2015 je neplatné a petit V. tak, že sa domáhajú určenia, že oznámenie o výkone záložného práva vykonané Aukčným domom s.r.o. je neplatným právnym úkonom.

4. Vzhľadom na rozsiahly predmet konania, o čom svedčí samotný výrok tohto rozsudku a vzhľadom na udržanie zrozumiteľnosti rozsudku súd bude svoje odôvodnenie smerovať ku každému z výrokov, ktoré vyniesol a v rámci toho sa pokúsi v podstatnej časti uviesť aj tvrdenia žalobcov a žalovaných a to aj s prihliadnutím k tomu, že ich podania boli veľmi rozsiahle a často úplne odbočujúce od merita veci. Je preto treba rozhodnutie súdu a jeho právnu argumentáciu chápať tak, že v rozhodnutí je uvedené to podstatné prečo súd rozhodol a v prípade ak nebude reagované konkrétne na niektorú z desiatok námietok najmä žalobcov, treba uvedený rozsudok chápať tak, že súd túto námietku považoval za irelevantnú.

5. Súd vo veci opakovane pojednával, pričom rozhodol na pojednávaní konanom dňa 24.10.2019. Pri svojom rozhodovaní vychádzal z listín tvoriacich súdny spis, a to listín, ktoré boli predložené stranami sporu a vzájomne im zasielané, takže o všetkých listinách mali strany sporu vedomosť.

6. Výrok. I. rozsudku - Žalobu v časti o určenie neplatnosti zmluvy s názvom ZMLUVA O POSKYTNUTÍ ÚVERU „HypoPôžička“ č. O. XXXXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX z a m i e t a.

6.1. Žalobcovia uviedli, že zmluva má množstvo väd, množstvo neprijateľných podmienok a pod., ktoré by mali viesť k jej neplatnosti. Na ujmu veci bolo to, že tieto vady dostatočne nešpecifikovali. Zároveň sa niektoré ich tvrdenia ukázali priamo nepravdivé, ako napr. opis spôsobu uzatvorenia zmluvy, kde uviedli, že túto uzatvorili s pánom Glezom v prevádzke Triangel s.r.o., na ulici Mlynskej v Košiciach po tom, ako im Všeobecnou úverovou bankou a.s. bolo odmietnuté poskytnutie úveru. Na základe inzercie sa teda dostavili k spoločnosti Triangel s.r.o., za ktorú konal pán Gleza, ktorý im povedal aby si nechali ohodnotiť nehnuteľnosti vo svojom vlastníctve a následne, keď mali k dispozícii znalecký posudok dohodol si s nimi stretnutie na katastrálnom orgáne v Prešove, kde v rýchlosti im nechal podpísať jednotlivé zmluvy a iné listiny, bez toho aby mali možnosť si ich v klude prečítať, a tak teda došlo k vzniku zmluvných vzťahov medzi žalobcami a žalovaným v 1. rade. K tomu súd chce uviesť, že na pojednávaní konanom dňa 24.10.2019 žalobcovia výslovne uviedli, že tento spôsob dojednávania zmluvy sa týkal ich prvej úverovej zmluvy s názvom Hypopôžička z roku 2009, ktorá však predmetom konania nebola. Pokiaľ

ide o spôsob uzatvárania zmluvy v roku 2010 na tento si nepamätali, preto nimi prezentované okolnosti nemožno brať do úvahy.

6.2. Vo vzťahu k zmluve HypoPôžička z XX.XX.XXXX súd uvádza, že táto je dostatočne určitá a pri preferencii výkladu platnosti zmluvy pred jeho neplatnosťou, súd dospel k záveru, že tú nie sú dané žiadne okolnosti podľa § 37 ods.1 OZ (Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.), § 39 OZ (Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.) alebo iného zákonného ustanovenia, ktoré by mali viesť k vyhláseniu neplatnosti tejto zmluvy ako celku. Samozrejme predtým ako sa súd meritórne zaoberal touto otázkou musel sa zaoberať aj otázkou, či na považovanom určení je daný naliehavý právny záujem podľa § 137 písm.c) C.s.p.. Súd dospel k záveru, že na požadovanom určení naliehavý právny záujem daný je, pretože v prípade vyhovenia návrhu by bolo postavené naisto, že zmluvný vzťah medzi žalobcami a žalovaným v 1. rade neexistuje.

7. Výrok č.II. rozsudku - U r č u j e, že úver poskytnutý na základe zmluvy s názvom ZMLUVA O POSKYTNUTÍ ÚVERU „HypoPôžička“ č. O. XXXXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX je bez úrokov a bez poplatkov.

7.1. V tomto prípade ide tiež o tzv. určovací žalobu a súd dospel k záveru, že naliehavý právny záujem na jej určení daný je, pretože tento vyplýva aj priamo z novely zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch č. 279/2017 Z.z. účinnnej od 15.12.2017, ktorou sa do § 11 ods.4 zákona č. 129/2010 Z.z. doplnilo ustanovenie - Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Súd má za to, že aj bez tejto novely by prípustnosť žaloby vyplývala priamo z § 137 písm. c) CSP prihládajúc na to, že pri spotrebiteľských žalobách treba doterajšiu judikatúru ako aj jednotlivé existujúce právne inštitúty vykladať v prospech spotrebiteľov čiastočne benevolentnejšie tak, aby ochrana, ktorá sa im prostredníctvom právneho poriadku zaručuje sa im skutočne aj dostala. Preto petit znejúci na určenie, že úver je bez úrokov a bez poplatkov by aj bez existencie uvedenej novely neznamenal nič iné ako určenie toho, že žalovaný v 1. rade z úverovej zmluvy nemá právo na úroky a poplatky.

7.2. Pokiaľ ide o petit samotný, aby súd dospel k tomuto záveru sa jednak zaoberal otázkou, či zmluva o úvere má všetky zákonom vyžadované náležitosti a zároveň sa zaoberal aj otázkou, či bola dostatočne skúmaná bonita žalobcov pred poskytnutím úveru.

7.3. Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj náležitosť vyžadovaná § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem iného uvádzať aj všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Vo vzťahu k spôsobu uvádzania týchto predpokladov súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/197/2016, podľa ktorého - Odvolací súd preto zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že už len z tohto jediného dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov., pričom skúmaná úverová zmluva takto uvedené predpoklady neobsahuje.

7.4. Rovnako podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/201 Z.z. - zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov tzn., že musí jednoznačne obsahovať uvedenie termínu prvej splátky, ďalších splátok a konečnej splatnosti. V zmluve je síce uvedený termín prvej a poslednej splátky ako aj uvedená mesačná splatnosť, avšak konkrétna splatnosť ostatných splátok (s výnimkou už uvedenej prvej a poslednej) uvedená nie je. Súd teda má za to, že výkladom by sa dospelo k záveru, že týmto termínom je ktorýkoľvek deň v mesiaci, avšak takéto určenie považuje súd za neurčité, a teda za nesplnenie požiadavky vyžadovaného uvedeným paragrafom. Súd teda dospel k záveru, že podľa § 11 ods. 1 písm. a) je poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov.

7.5. K tvrdeniu žalovaného 1., že termín je uvedený v Obchodných podmienkach dospel súd u tohto subjektu opakovane k záveru o ich neplatnosti z nasledujúcich dôvodov:

V rámci právnej argumentácie poukazuje súd na rozhodnutie Finančného arbitra ČR registračné číslo 76/SU/2012, ktorého odôvodnenie považuje za príliehavé aj v prejednávanej veci a ktorý uviedol:

„Pokud jde o posouzení formálních náležitostí Smlouvy o úvěru, finanční arbitr při zkoumání Smlouvy o úvěru shledal, že Instituce tuto smlouvu koncipovala, vyjma označení jednotlivých částí Smlouvy o úvěru a identifikačních údajů smluvních stran, do dvou sloupců za využití typu bezpatkového písma z rodiny Arial, ve velikosti odpovídající zhruba 5,5 typografického bodu. Finanční arbitr provedením

jednoduchého měření zjistil, že velká písmena abecedy dosahují velikosti menší než 2 mm a malá písmena abecedy, jimiž je psána většina textu, pak mnohdy až o polovinu méně.

Z předložených dokumentů finanční arbitr dále zjistil, že tato miniaturní písmena o velikosti pohybující se kolem 1 milimetru jsou vytištěna na barevném podkladě. Samotný text Smlouvy o úvěru čtenáři splývá, neboť v textu nejsou užity prakticky žádné zvýrazňující prvky jako je například kurzíva, tučná písmena nebo kapitálky (vyjma označení oddílů a článků Všeobecných obchodních podmínek). Všeobecné obchodní podmínky navíc postrádají výraznější vizuálně dělicí prvky, což nápadně ztěžuje orientaci a pochopení textu.

Finanční arbitr při zkoumání Smlouvy o úvěru, která při zvolené velikosti a typu písma představuje bez Úvěrových produktů poskytovatele šest hustě zaplněných stran textu na jiném než bílém podkladě, shledal, že Smlouva o úvěru je prakticky nečitelná pouhým okem, text není možné přečíst najednou a udržet při tom koncentraci tak, aby čtenář pochopil její obsah a veškeré důsledky ze Smlouvy o úvěru pro něj plynoucí.

Finanční arbitr konverzí textu obdobného rozsahu do běžně užívaného formátu, s přihlédnutím k doporučenému formátu pro formální písemnosti (srov. například normu ČSN 01 6910 11 Úprava písemností zpracovaných textovými editory z roku 2007, která stanoví, že obchodní písemnosti se mají psát písmem o velikosti alespoň 10 typografických bodů), zjistil, že text Smlouvy o úvěru by v takovém formátu (za využití písma Times New Roman, velikost písma 12 typografických bodů, text bez sloupců) vydal na zhruba čtyřnásobný počet stran, tj. na 24 stran.

Navíc v podmínkách, kdy čtenář například nemá možnost Smlouvu o úvěru studovat za přímého denního světla, nelze Smlouvu o úvěru bez využití pomůcek, jako jsou brýle, lupa či zdroj umělého osvětlení, a bez dostatečné časové rezervy přečíst vůbec. Finanční arbitr pro úplnost doplňuje, že jemu čtení písemností obecně nezpůsobuje žádné potíže, na čtení písemností nepotřebuje brýle a pro zkoumání Smlouvy o úvěru si vytvořil ideální podmínky (prostorové i časové), přesto mu čtení Smlouvy o úvěru působilo velké obtíže a přesvědčil se rovněž o tom, že při zhoršení světelných podmínek je Smlouva o úvěru skutečně prakticky nečitelná.

Shora uvedené posouzení není, jak je rozvedeno dále, neodůvodněným či snad účelovým, neboť i obecné soudy se jím zabývají, v neposlední řadě i Nejvyšší soud České republiky, který například ve svém rozhodnutí ze dne 29. 6. 2010, sp. zn. 23 Cdo 1201/2009, konstatoval, že [p]ro standardní adhezni smlouvy je typický dlouhý nepřehledný text psaný miniaturním, jen obtížně čitelným písmem, popřípadě dokonce jen odkaz na takto pojaté obchodní podmínky.

Nemožnost určitý text přečíst bez vynaložení zvláštního úsilí a bez využití zvláštních pomůcek, by byla sama o sobě dostačujícím důvodem pro konstatování neplatnosti Smlouvy o úvěru pro její nesrozumitelnost, jelikož platí, že právní úkon je nesrozumitelný, jestliže jednající po jazykové stránce nedosáhl v důsledku vadného slovního či jiného zprostředkování (rozuměj ve zkoumaném případě vizuálního zpracování) jasného vyjádření vůle (srov. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2010, sp. zn. 23 Cdo 2942/2009). Ke shodnému závěru došel například Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 7. 9. 2011, sp. zn. 103 VSPH 84/2011.“

Obchodné podmienky sú písané v nasledujúcom formáte. Ukážka: Tieto Obchodné podmienky Všeobecnej úverovej banky, a.s. pre poskytovanie spotrebných úverov v rámci programu HypoPôžičky zabezpečených záložným právom k nehnuteľnostiampre fyzické osoby...

Súd je presvedčený, že ak by strany sporu obdržali zo súdu rozsudok písaný vo formáte ako je ukážka, tento by bez ďalšieho taktiež považovali za nezrozumiteľný.

Rovnako aj KS v Prešove vo veci sp. zn. 19Co/61/2017 uviedol - Pritom „Zmluvné dojednania“ vytlačené na druhej strane (rube) vyššie uvedenej žiadosti, ktoré sú absolútne nečitateľné, sú písané veľmi drobným písmom, veľkosť písma nedosahuje ani 1 milimeter, preto takéto zmluvne dojednania nemožno považovať za platné a za vzájomne účastníkmi riadne dohodnuté, pretože dlžníkovi (spotrebiteľovi) ich obsah nemohol byť ani známy z uvedených dôvodov. Spôsob resp. formu v akej boli spotrebiteľovi veriteľom tieto zmluvné dojednania ponúknuté (prezentované) treba považovať za nekalú obchodnú prax a na takéto zmluvné dojednania súd nemôže vôbec prihliadať.

7.6. Ďalej sa súd zaoberal aj tým ako žalovaný 1. pred poskytnutím úveru skúmal bonitu žalobcov.

Podľa § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy - Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

Cieľom § 7 ako aj § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poistného plnenia a pod.).

Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru.

Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobo ochorie a pod.

Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať.

Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver.

Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii.

Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť.

Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (tj. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrované deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

Podľa NSS ČR sp. zn. 1 As 30/2015 - Dle kasačného soudu je třeba uvedené závěry krajského soudu chápat ve vzájemné souvislosti tak, že součástí odborné péče při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele je také posouzení rozhodujících listin a vynaložení patřičného úsilí, podloženého odborností a profesionalitou, aby byly zjištěny všechny potřebné skutečnosti v nezbytném rozsahu. Proto je nutno dovodit také požadavek na doložení tvrzení dlužníka o jeho majetkových poměrech. Samotné ničím nedoložené prohlášení spotřebitele nemůže vést k řádnému prověření jeho schopnosti splácet úvěr, neboť se dle slov krajského soudu jedná o situace, kdy by osoba jednající s odbornou péčí měla a mohla mít pochybnosti o pravdivosti tvrzených skutečností. Smyslem zakotvení povinnosti poskytovatelů spotřebitelských úvěrů posuzovat úvěruschopnost spotřebitele (§ 9 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru) je především ochrana spotřebitelů před rizikovými úvěry a dále řešení problému rostoucího zadluženosti domácností (viz důvodová zpráva k zákonu o spotřebitelském úvěru). Povinnost věřitele posoudit před uzavřením smlouvy bonitu spotřebitele představuje pro spotřebitele i určitou záruku, že věřitel bude při poskytování úvěru postupovat tak, aby jej do určité míry chránil před neschopností splácet. Primárním chráněným zájmem je zde ochrana spotřebitele před neodpovědným poskytnutím úvěru, které by vedlo k jeho insolvenční situaci se všemi negativními následky, a to jak ekonomickými v podobě ztráty majetku, tak společenskými v podobě společenské stigmatizace (viz Wachtlová, L., Slanina, J.: Zákon o spotřebitelském úvěru. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2011, s. 99).

Podľa rozsudku KS v Prešove sp. zn. 20Co/72/2017 - V súvislosti so zisťovaním bonity spotrebiteľa odvolací súd poukazuje na doplnujúci návrh, ktorým sa mení a dopĺňa Zákon č. 129/2010 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> Z.z., v ktorom sa okrem iného uvádza: „Zámer finančného sprostredkovateľa je často presvedčiť nebonitného klienta, ktorý má problémy s kontrolou vlastných finančných tokov a hospodárením, aby pristúpil na úver, u ktorého je v mnohých prípadoch zjavné, že ho spotrebiteľ nebude vedieť splácať. Finančný sprostredkovateľ je motivovaný zanedbať povinnosť skúmania spotrebiteľovej schopnosti splácať úver vidinou peňažnej prémie za

sprostredkovanie a subjekt poskytujúci úver si je vedomý, že v prípade neschopnosti splácať majetok môže siahnuť za pomoci štátneho donútenia na majetkové hodnoty dlžníka, napríklad obydlie. Prípadný argument zo strany veriteľa, že exekúcia majetku u nebonitných klientom je prirodzeným následkom nedodržania povinnosti splácať úver neobstojí. Je tak z dôvodu, že v prípade hrubého porušenia povinnosti skúmať spotrebiteľovu schopnosť splácať úver veriteľom z dôvodu vidiny majetkových hodnôt spotrebiteľa vstupuje veriteľ do zmluvného vzťahu v zlej viere (malé fide), keďže si je dopredu vedomý toho, že spotrebiteľ pri svojej úrovni bonity s veľkou pravdepodobnosťou nebude môcť splácať úver. Veriteľ si je teda vedomý faktu, že hlavnou časťou zmluvného plnenia, ktorú od spotrebiteľa obdrží nebudú splátky úveru, ale poplatky za omeškanie platieb a uspokojenie z majetkových hodnôt spotrebiteľa v dôsledku spotrebiteľovej platobnej neschopnosti. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch možno považovať povrchné skúmanie schopnosti splácať úver bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa v rozpore s odbornou starostlivosťou alebo účelové použitie dokladov o platobnej schopnosti spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej bonity spotrebiteľa, ako tomu v skutočnosti je, aby mu bol poskytnutý väčší úver, ako je schopný splácať. Podľa NS ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018 - Povinnosť posouzení úvěruschopnosti spotřebitele chrání nejen spotřebitele samého před negativními důsledky neschopnosti úvěř splácet, ale zprostředkovatě také společnost jako celek, neboť předchází negativním sociálním důsledkům předlužení a insolvence v podobě pádu spotřebitele a osob na něm závislých do veřejné sociální sítě, narušení rodinných a sociálních vztahů atd. V neposlední řadě chrání i pozici věřitelů samých, neboť odborné posouzení úvěruschopnosti spotřebitele při žádosti o další úvěr snižuje riziko věřitelů, kteří témuž spotřebiteli poskytli úvěry či jiné služby již dříve. Proto zákon, konkrétně zákon o spotřebitelském úvěru (jeho § 9 odst. 1) stanoví, že věřitel je povinen při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele postupovat s odbornou péčí. Lze přisvědčit odvolacímu soudu, že věřitel nedostojí povinnosti stanovené mu zákonem o spotřebitelském úvěru, tedy nepostupuje s odbornou péčí při posouzení schopnosti spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr, vyjde-li z objektivně nedoloženého osobního prohlášení dlužníka o jeho osobních, výdělkových a majetkových poměrech. Na tom nic nemění, že dlužník není evidován v databázích dlužníků.

Súd dospel k záveru, že bonita žalobcov nebola skúmaná dostatočne. Súd pri tomto závere vychádzal z dokladov, ktoré žalovaný 1. na výzvu súdu zaslal. Žalovaný 1. zároveň uviedol aj akým spôsobom dospel k tomu, že bonita bola skúmaná dostatočne. V žiadnom prípade sa však súd s takýmto záverom nestotožňuje. Súd sa nemôže stotožniť so záverom, že žalovaný 1. rade dospel k záveru, že príjem žalobcu 1. pre posúdenie bonity uviedol ako 2 702,90 € mesačne. Súd má za to, že takéto uvedenie výšky príjmu bez ohľadu na to, aké doklady mal žalovaný k dispozícii je prispôbovaním si situácie tak, aby navonok sa javilo, že bonita žalobcom bola skúmaná s odbornou starostlivosťou. Žalobcovia predložili žalovanému 1. rade potvrdenie o výške daňovej povinnosti, ako aj daňové priznanie žalobcu v 1. rade. Z tohto potvrdenia a daňového priznania síce vyplýva výška príjmov cca 54 000 €, avšak žalovaný v 1. rade už nebral do úvahy, že výška výdavkov je cca 53 000 €, a teda základ dane bol iba 1 000 €. Pokiaľ v žiadosti o úver žalobca v 1. rade uviedol výšku mesačného príjmu 1 400 €, táto nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Rovnako žiadnym relevantným spôsobom žalobcovia nepreukázali ani mesačné výdavky na živobytie. Taktiež nebolo brané do úvahy to, že žalobcovia už splácajú iné úvery, a že žalobkyňa v 2. rade je nezamestnaná. Súd teda dospieva k záveru, že skúmanie bonity žalobcov nebolo absolútne dostatočné, naopak javí sa, že bolo účelové, tak aby mohol byť poskytnutý úver a žalovaný v 1. rade sa uspokojil s tým, že tento úver bude zabezpečený záložným právom. Primárnym cieľom poskytnutia úveru však nemá byť uspokojenie sa s tým, že v prípade nesplácania úveru dôjde k realizácii záložného práva, ale naopak tak ako to vyžaduje zákon musí sa úver poskytnúť po posúdení bonity žalobcov tak, aby bolo možné reálne uzavrieť, že sú schopní tento úver splácať. Aj keď § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy ako následok nedostatočného skúmania bonity neuvádzal aj bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, súd k tomuto záveru už opakovane dospel aplikáciou § 3 ods. 1 OZ (Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.), pretože v prípade ak žalovaný v 1. rade, teda bankový ústav hazardoval so svojimi peňažnými prostriedkami a poskytol ich osobám bez akejkoľvek záruky ich riadneho vrátenia, tak nemôže mať z úveru prospech vo forme úrokov a rôznych poplatkov. Súd preto aj z tohto dôvodu dospel k záveru, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a v tejto časti teda návrhu žalobcom vyhovel.

8. Výrok rozsudku č. III. - Žalobu v časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky o okamžitej splatnosti záväzku z a m i e t a.

8.1. Žalobcovia tvrdili, že ustanovenie o okamžitej splatnosti záväzku je ustanovením, ktoré postihuje pri neplnení záväzkov spotrebiteľa značnou sankciou.

Podľa § 53 ods.1 C.s.p. - Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.4 písm. k) - Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

8.2. Tu je však potrebné uviesť, že žalobcovia nepochopili podstatu predčasného zosplatnenia úveru. V tomto prípade ide o zmluvnú podmienku, ktorá je priamym vyjadrením § 565 OZ (Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.) v spojení s § 53 ods. 9 OZ (Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.). V tomto prípade teda nemôže byť za neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhlásená zmluvná podmienka, ktorá odráža zákonné ustanovenie. Zároveň v pravom slova zmysle predčasné zosplatnenie úveru nie je sankciou ako napríklad zmluvná pokuta, pretože pri predčasnom zosplatnení úveru dlžník nie je povinný zaplatiť nič navyš oproti tomu, ak by úver splácal riadne v splátkach až do konečnej splatnosti, ale aplikáciou § 565 OZ prichádza o možnosť výhody splátok a jeho povinnosť zaplatiť úver sa stáva povinnosťou jednorazovou. Z toho dôvodu bola žaloba v tejto časti zamietnutá.

9. Výrok č. IV. rozsudku - U r č u j e, že vyhlásenie splatnosti úveru zo dňa 06.09.2015 vykonané Consumer Finance Holding a.s. je neplatným právnym úkonom.

9.1. Súd znova dospel k záveru, že je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože sa ním požaduje určenie práva, že žalovaný v 1. rade nemá nárok na jednorazové zaplatenie úveru. V tomto prípade súd dospel k záveru o potrebe vyhovieť žalobe v tejto časti vychádzajúc z toho, že vyhlásenie splatnosti úveru ako právny úkon, ktorým dochádza k strate výhody splátok pre dlžníka musí urobiť veriteľ, a to či už priamo alebo prostredníctvom zástupcu. Z predloženej listiny týkajúcej sa predčasného vyhlásenia splatnosti úveru však vyplýva, že tento právny úkon bol vykonaný spoločnosťou Consumer Finance Holding, ktorá v prejednávanej veci veriteľom nebola. Na papieri sa síce nachádza označenie VÚB banka bez ďalších údajov, avšak je nesporné, že uvedené listiny sú podpísané za Consumer Finance Holding a.s. riaditeľkou odboru vymáhania a team leadrom odboru vymáhania, preto aby bol právny úkon platne urobený zástupcom musí z tohto úkonu zastúpenie priamo vyplývať, aj keď plnomocenstvo súčasťou právneho úkonu nemusí byť. Keďže právny úkon treba hodnotiť objektívne tak, aby bol dostatočne zrejмый aj tretím nezúčastneným osobám dospel súd k záveru, že vyhlásenie splatnosti úveru nebolo urobené veriteľom, preto ako také nemôže mať právnu relevanciu v prejednávanej veci.

9.2. Samostatný dôvod neplatnosti je daný aj aplikáciou vyššie citovaného ustanovenia § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o nemožnosti predčasného zosplatnenia úveru pri nedostatočnom skúmaní bonity dlžníka.

10. Výrok č. V. rozsudku - U r č u j e, že Oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 16.02.2017 vydané žalovaným v 2. rade je neplatným právnym úkonom.

10.1. Rovnako aj v tomto prípade bol daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože v prípade vyhovievania takémuto návrhu by bolo súdom deklarované, že začatie výkonu záložného práva na základe takejto konkrétnej listiny do úvahy neprichádza. Oznámenie o začatí výkonu záložného práva vyplýva z § 151 I) ods. 1 OZ - Začatie výkonu záložného práva je záložný veriteľ povinný písomne oznámiť záložcovi a dlžníkovi, ak osoba dlžníka nie je totožná s osobou záložcu, a pri záložných právach registrovaných v registri záložných práv aj zaregistrovať začatie výkonu záložného práva v tomto registri, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak. V písomnom oznámení o začatí výkonu záložného práva záložný veriteľ uvedie spôsob, akým sa uspokojí alebo sa bude domáhať uspokojenia zo zálohu.

Z uvedeného vyplýva, že toto oznámenie môže urobiť len záložný veriteľ, prípadne v jeho zastúpení iná osoba. V prejednávanej veci je však vyjadrenie urobené žalovaným v 2. rade v jeho mene, čo vyplýva z celého textu listiny, kde dokonca sa priamo uvádza... ako záložný veriteľ pristupujeme k výkonu záložného práva, a to formou výkonu dobrovoľnej dražby... Listina je podpísaná Milanom Ronecom ako prokuristom spoločnosti Aukčný Dom. Ani z tejto listiny žiadnym spôsobom nevyplýva, žeby oznámenie o začatí výkonu záložného práva bolo robené v zastúpení záložného veriteľa, preto takáto listina nemôže mať právne účinky ňou predpokladané, a preto bolo potrebné ju vyhlásiť za neplatný právny úkon.

10.2. Nevyhnutným predpokladom výkonu záložného práva je nesplnenie zabezpečenej pohľadávky. Žalobcovia si vzali úver vo výške 45944,50 €. Do dňa jeho tvrdeného predčasného zosplatnenia 06.09.2015 mala byť zaplatená suma 61 splátok x 541,20 = 33013,20 € (vrátane úrokov a poplatkov, ktoré však veriteľovi nepatria). K tomuto dňu bola zaplatená suma 30871,69 €. Súd je presvedčený, že k tomuto dňu splatná istina bola celá zaplatená a teda vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru bolo nedôvodné.

10.3. Už len na okraj súd uvádza, že zo strany žalovaného 1. nebolo preukázané doručenie tzv. upozorňujúcej výzvy podľa § 53 ods.9 OZ žalobcom, čo rovnako spôsobuje neplatnosť predčasného zosplatnenia úveru.

11. Výrok č. VI. rozsudku - Žalobu v časti o určenie neplatnosti znaleckého posudku Ing. Zdenka Weissa z a m i e t a.

1.1. V tomto prípade dospel súd k záveru, že nie je možné rozhodovať o určení neplatnosti znaleckého posudku Ing. Zdenka Weissa, tak ako sa toho domáhali žalobcovia. Podľa § 137 písm. c) CSP sa v určitých prípadoch pripúšťa aj žaloba o neplatnosť právneho úkonu. Keďže znalecký posudok nie je právnym úkonom ale je výsledkom odbornej činnosti znalca, neprichádza do úvahy jeho vyhlásenie za neplatný a to aj keby bol napr. nesprávny.

12. Výrok č. VII. rozsudku - Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom 1. a 2. ako oprávneným spoločne a nerozdielne sumu 444,50 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Výrok č. VIII. rozsudku - U r č u j e, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v zmluve s názvom ZMLUVA O POSKYTNUTÍ ÚVERU „HYPOPOŽIČKA“ č. O. XXXXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX v znení: „Čiastka B úveru vo výške 444,50 € bude prevedená na účet Consumer Finance Holding a.s. na účel úhrady výdavkov - nákladov CFH súvisiacich s poskytnutím úveru vynaložených na tento účel CFH“ je pre svoju neprijateľnosť n e p l a t n á.

12.1. Tu je potrebné uviesť, že súd prejednávajúci túto vec už zmluvnú podmienku obsahovo zhodnú s touto zmluvnou podmienkou za neprijateľnú vyhlásil. Urobil tak v rozsudku 9Csp/11/2018 vo výroku č. II. „Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o poskytnutí úveru Hypo pôžička č. O.-XX F. XX.XX.XXXX v časti 2 údaj o úvere v znení:

„Čiastka B úveru vo výške 4 600,- Sk bude prevedená na účet Consumer Finance Holding a.s., ďalej aj CFH č. XXXXXXXXXXX/XXXX, účel úhrada výdavkov - nákladov CFH súvisiacich s poskytnutím úveru vynaložených na tento účel CFH.“ je pre svoju neprijateľnosť neplatná.“ Odôvodnenie v tejto veci súd považuje za relevantné aj vo veci teraz prejednávanej a preto ho cituje:

„Vyššie zistený skutkový stav súd právne posudzoval podľa nasledujúcich zákonných ustanovení:

Podľa § 298 ods.2 C.s.p. - Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Podľa Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy 01.02.2008 platilo

§ 52 ods.1 - Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

§ 53 ods.1 - Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

§ 53 ods.5 - Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Uvedené ustanovenie § 53 ods.1 OZ treba podľa súdu vykladať v súlade s Článkom 4. ods.2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách - „ hodnotenie

nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícii hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné“, keďže je jeho transpozíciou. Je teda zrejmé, že nekalosť možno skúmať vo vzťahu k cene/úhrade (a to aj k jej primeranosti) za vedľajšie plnenie (ktorým uvedené poplatky v prejednávanej veci sú) a bez obmedzenia vtedy, ak podmienky týkajúce sa ceny/úhrady nie sú vyjadrené zrozumiteľne.

Podľa rozsudku ESD zn. C - 26/13 - Článok 4 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ ide o zmluvnú podmienku, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, požiadavka, podľa ktorej zmluvná podmienka musí byť formulovaná jasne a zrozumiteľne, sa má chápať tak, že stanovuje nielen to, aby dotknutá podmienka bola pre spotrebiteľa gramaticky jasná a zrozumiteľná, ale aj to, aby zmluva jasne vysvetľovala konkrétne fungovanie mechanizmu zmeny cudzej meny, na ktorý sa odvoláva dotknutá podmienka, ako aj vzťah medzi týmto mechanizmom a mechanizmom stanoveným ostatnými podmienkami týkajúcimi sa poskytnutia úveru, aby bol tento spotrebiteľ schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú.

Na základe vyššie uvedeného súd zdôrazňuje, že jedným z najdôležitejších faktorov pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy je, či je zmluva transparentná. Transparentnosť zahŕňa, či je napísaná jasným a zrozumiteľným jazykom, či je systematická, či je napísaná dostatočne veľkým a čitateľným písmom. Transparentnosť však neznamená iba jasnosť a zrozumiteľnosť, zahŕňa v sebe aj určitú povinnosť podnikateľa upozorniť na rôzne zmluvné dojednania.

V prejednávanej veci tak má súd za neprijateľné, aby v sume úveru poskytnutého spotrebiteľovi bola ako čiastka, ktorá sa mu nevyplatí, zahrnutá čiastka, ktorá sa má vyplatiť inej osobe ako dodávateľovi (tu banke) za služby, o ktorých spotrebiteľ nevie, nežiada ich a ktoré ani reálnym obsahom v zmluve uvedené nie sú. Aj keby teda súd nepostupoval eurokorformným výkladom za použitia smernice, mal by napádané zmluvné ustanovenie za neurčité a nezrozumiteľné a teda za neprijateľné z dôvodu, že spotrebiteľovi nie je zo strany dodávateľa ozrejmený dôvod zaplatenie určitej finančnej sumy osobe, ktorá na úverovom obchode ani oficiálne účastná nie je. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky sa tak netýka samotnej výšky zaplatenej sumy ale toho, že nie je zrejماً reálnosť poskytnutého plnenia, za ktoré sa malo platiť.

Neprijateľná podmienka tak zodpovedá v súčasnom znení občianskeho zákonníka § 53 ods.4, podľa ktorého - Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

písm. t) - požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

písm. v) - požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,

písm. w) - požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe,

pričom vzhľadom na to, že výpočet neprijateľných zmluvných podmienok je iba príkladný (nie taxatívny), je možné teraz už neprijateľné podmienky vyjadrené v zákone konkrétne považovať z hľadiska obsahovej náplne za neprijateľné podmienky, aj pred týmto ich konkrétnym zakotvením v OZ.“

12.2. Ak teda žalobcovia plnili na základe takejto neplatnej zmluvnej podmienky, tak bolo na ich úkor získané bezdôvodné obohatenie plnením z neplatného právneho úkonu.

Podľa § 451 OZ

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ - Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods.1 OZ - Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

13. Keďže súd mal všetky skutočnosti potrebné pre jeho rozhodnutie za dostatočne objasnené, návrh žalobcov na ďalšie dokazovanie zamietol z dôvodu nadbytočnosti.

14. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. C.s.p. - Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14.1. Žalovaný v 1. rade bol v konaní neúspešný vo výrokoch II., IV., V., VII. a VIII. a žalovaný v 2. rade bol v konaní neúspešný vo výroku č. V., preto sú povinní každý zaplatiť žalobcom ako oprávneným spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 100 %. 14.2. Naopak žalobcovia boli neúspešní v konaní o zaplatenie sumy 4 415,10 €, kde žalobu zobrali späť bez toho, aby im bolo toto plnenie mimosúdne poskytnuté, preto v tejto časti zastavenie konania zavinili, a podľa § 256 ods. 2 CSP sú povinní nahradiť tomu zodpovedajúce trovy konania. Rovnako žalobcovia boli vo vzťahu k žalovanému v 1. rade neúspešní vo výrokoch č. I., III. a VI., preto musia nahradiť žalovanému v 1. rade trovy konania. 14.3. Na aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. nevidel súd dôvod a týmto dôvodom nie je samotné postavenie spotrebiteľa. Žalobcovia v konaní ani žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania v prospech žalovaného 1. neuvádzali.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.